

Les containerramp: een beter wad begint bij jezelf

Als het ongeluk met de MSC Zoe iets kan opleveren, is het een schokeffect. Een schokeffect als duw in de rug op weg naar een duurzame economie, hoopt lector duurzaam financieel management Margreet Boersma-de Jong.

RICHOLD BRANDSMA

Het krukje dat we anders voor een paar tientjes hadden aangeschaft bij Kwantum of Xenos staat er op het strand verloren bij. De rode schoentjes die in een wolk van plastic en karton op weg waren geweest naar thuisbezorgen op ons huisadres dobberen ontdaan van alle waarde in de vloedlijn.

De containerramp met de MSC Zoe laat haarscherp zien wat de gevolgen kunnen zijn van ons koopgedrag. „Het wordt ineens heel concreet”, zegt Margreet Boersma. „Je ziet het en denkt 'o jee daar liggen de spullen van Ikea'. En je ziet ook de ontwaarding ervan. Wat stellen de spullen, die eerst zo mooi in de folders stonden, nog voor.”

De komende jaren zullen nog spullen aanspoelen op de dijken en stranden van het Waddengebied. „Je hoopt dat mensen nu gaan beseffen dat het zo ook niet verder kan”, meent Boersma die sinds 2012 lector duurzaam financieel management is aan de Hanzehogeschool in Groningen. Maar dan zullen er vele wissels om moeten, meent ze. Boersma

is bezig haar ideeën om te zetten in een boek. De gedachte erachter: er is altijd een maar. Je kunt de vinger niet naar een partij wijzen. „Ons economisch systeem is complex en heeft meerdere wissels. Die allemaal om moeten.”

Neem reder MSC die aangegeven heeft de kosten voor het opruimen van de Wadden te willen betalen. „Je kunt wel naar die reder wijzen. Maar het begint ook bij een consument die aangewakkerd door marketing de beste kwaliteit wil voor de scherpste prijs en blijft kopen zolang er gekocht kan worden. Je hebt de producent die de spullen zo efficiënt mogelijk wil maken en transporteren. Die producent heeft immers te maken met concurrentie en aandeelhouders die een zo hoog mogelijk rendement willen.”

Begint een beter Wad dan bij jezelf? „Ja. Maar er is dus altijd meer. Het probleem is dat we steeds meer oog krijgen voor aspecten van duurzaamheid, maar ik mis de samenhang. Dat zie je bij zo'n Waddenramp ineens heel concreet. Je kunt

Boersma

de mens wel aansporen duurzaam te consumeren. Alleen verandert dat niets aan de andere spelers. De samenhang is er te weinig. Het gaat nogmaals om de wissels die om moeten.”

Maar waar begint dat? Het omzetten van die wissels? Boersma: „Uiteindelijk toch bij een overheid.

Die is hier echt gigantisch aan zet. Willen we duurzaam collectief organiseren, dan is de overheid een krachtig instrument om dat te doen. De overheid is niet iets dat over ons regeert. De overheid is juist ons vehikel om te regeren. Die kan maatregelen nemen om te bevorderen dan wel af te remmen.”

Toch is het niet genoeg als Nederland eenzijdig de duurzame economie afkondigt, erkent Boersma. „Nee, het helpt ook niet om korter te douchen als de buurman dat niet doet. Het moet in een groter verband. Dan kijk je direct naar de EU. Misschien dat deze Waddenramp dan een duw in de rug kan zijn om de wissels naar duurzamer produceren en consumeren om te zetten.”

Wat als waardevol op weg was naar de consument, belande als waardeloos in de zee en op de kusten. Daarbij veroorzaakte het ook nog eens een ecologische ramp, waarvan de omvang nog niet is te overzien. We zouden er volgens Margreet Boersma, lector duurzaam financieel management, een les uit kunnen trekken of we wel goed bezig zijn. FOTO'S ANP